

۱۲۱ مشکلات نعوظ

در صورت ابتلا به نعوظ دردناک به نمودار ۱۲۰، مشکلات آلت تناسلی (صفحه ۲۴۴) مراجعه کنید. هر از چندگاهی، اکثر مردان دچار مشکلاتی در رسیدن به نعوظ یا حفظ آن می‌شوند. هر چند این موضوع ناخوشایند است، اما مشکلات گاهگاهی نعوظ طبیعی هستند و معمولاً به علت استرس، خستگی، اضطراب یا مصرف الکل ایجاد می‌شوند. در صورتی که دائماً در رسیدن به نعوظ مشکل دارید، به پزشک خود مراجعه کنید. در حال حاضر درمان‌های مؤثری برای ناتوانی جنسی وجود دارد.

هشدار!

توصیه‌های غیرطبیعی برای درمان ناتوانی جنسی: در صورت ابتلا به بیماری زمینه‌ای که به درمان نیاز دارد، همیشه باید قبل از به کارگیری درمان‌های ناتوانی جنسی به پزشک خود مراجعه کنید. پزشک می‌تواند شما را در مورد مناسب‌ترین درمان ممکن راهنمایی کند (به میچت «درمان ناتوانی جنسی» در همین صفحه مراجعه کنید).

علت احتمالی و اقدامات لازم: برخی داروها از جمله داروهای افزایش دهنده ادرار، داروهای ضد افسردگی‌ها و داروهای ضد اضطراب می‌توانند مشکلات نعوظ ایجاد کنند. به پزشک خود مراجعه کنید. وی شاید بتواند به جای آنها داروی دیگری تجویز کند. تا قبل از مراجعه، مصرف داروهای تجویز شده توسط پزشک را قطع نکنید.

علت احتمالی و اقدامات لازم: نوشیدن الکل اغلب باعث مشکل در ایجاد نعوظ می‌شود. نوشیدن مرتب مقادیر زیاد الکل می‌تواند منجر به مشکلات دائمی نعوظ شود. الکل مصرف نکنید. در صورتی که قطع مصرف الکل برایتان سخت است یا مشکلاتان علی‌رغم قطع مصرف الکل ادامه دارد، به پزشک خود مراجعه کنید.

علت احتمالی و اقدامات لازم: این که گاهگاهی با حالت نعوظ از خواب بیدار می‌شوید نشان می‌دهد که بعید است مشکل جسمی داشته باشید. این مشکل ممکن است ناشی از اضطراب باشد. اضطراب شایع‌ترین علت مشکلات نعوظ است گفتگو با همسران درباره نگرانی‌هایتان به حل مشکل کمک می‌کند. در صورت ادامه پیدا کردن مشکل، به پزشک خود مراجعه کنید. وی ممکن است توصیه به مشاوره جنسی (صفحه ۲۱۵) کند یا مشاوره‌ای ترتیب دهد که به مقابله با اضطراب‌های زندگی فردیتان کمک کند.

علت احتمالی: تعدادی از بیمارهای مزمنی که اعصاب سراسر بدن را گرفتار می‌کنند (مثل بیماری دیابت شیرین) می‌توانند باعث مشکلاتی در رسیدن به نعوظ یا حفظ آن شوند.

اقدامات لازم: به پزشک خود مراجعه کنید. وی احتمالاً بررسی‌هایی مثل سونوگرافی داپلر (صفحه ۲۳۵) برای یافتن آسیب رگ‌های خونی یا بررسی‌هایی برای سنجش عملکرد عصبی درخواست می‌کند. بسته به نتایج بررسی‌ها، وی ممکن است درمان خاصی را برای ناتوانی جنسی (همین صفحه) پیشنهاد کند.

علت احتمالی: کاهش میل جنسی مردان هم باعث کاهش توانایی رسیدن به نعوظ و هم کاهش توانایی حفظ آن می‌شود.

به نمودار ۱۲۵ کاهش میل جنسی در مردان (صفحه ۲۵۰) مراجعه کنید.

علت احتمالی و اقدامات لازم: مشکلات گاهگاهی نعوظ، کاملاً طبیعی است. این حالت ممکن است در مواقعی که حوصله مقاربت ندارید یا در مواقعی که در شروع یک رابطه جنسی جدید هستید و اضطراب دارید، روی دهد. با همسران گفتگو کنید و سعی کنید نگران نباشید، زیرا نگران بودن، این مسأله را بدتر می‌کند. به محض آن که احساس آسودگی بیشتری در این مورد پیدا کردید، مشکل هم خودبه‌خود کمتر یا برطرف می‌شود. در صورتی که مشکلات نعوظ مجدداً شروع شد یا بیشتر از گذشته رخ داد، به پزشک خود مراجعه کنید.

آیا دارو مصرف می‌کنید؟

بله

خیر

آیا الکل می‌نوشید (صفحه ۳۰)؟

بله

خیر

آیا اتفاق افتاده است که با حالت نعوظ از خواب بیدار شوید؟

بله

خیر

آیا مبتلا به بیماری مزمن طبی (مثل دیابت شیرین) هستید؟

بله

خیر

اگر با استفاده از این نمودار نمی‌توانید به هیچ تشخیصی برسید، به پزشک خود مراجعه کنید.

شروع

آیا هیچ میل جنسی ندارید؟

خیر

آیا هر از چندگاهی دچار مشکلات نعوظ می‌شوید؟

خیر

آیا اغلب نمی‌توانید به نعوظ برسید؟

بله

خیر

اگر با استفاده از این نمودار نمی‌توانید به هیچ تشخیصی برسید، به پزشک خود مراجعه کنید.

درمان ناتوانی جنسی

ناتوانی در رسیدن به نعوظ یا حفظ آن، اصطلاحاً ناتوانی جنسی یا اختلال عملکرد نعوظی نامیده می‌شود. اغلب می‌توان این بیماری را با موفقیت به وسیله دارو درمان کرد. درمان‌هایی که بیشترین تأثیر را دارند آنهایی هستند که در همان زمانی که به نعوظ نیاز است به مصرف می‌شوند. برای مثال سیلدنافیل (ویاگرا) از جمله این داروهاست که یک داروی خوراکی است. انواع دیگر داروها یا توسط خود فرد مستقیماً به داخل آلت تزریق می‌شوند یا آنکه به صورت ژل‌هایی هستند که می‌توان آنها را داخل پیشابراه وارد کرد. از آنجایی که تأثیر این داروها به خاطر اثر بر رگ‌های خونی است در صورت ابتلا به مشکلات قلبی - عروقی ممکن است داروهای مناسبی نباشند. در صورتی که امکان استفاده از این داروها وجود ندارد، وسایل کمکی فیزیکی می‌توانند مفید واقع شوند. این وسایل دارای یک بخش ایجادکننده خلا هستند که قبل از شروع مقاربت، روی آلت قرار داده می‌شود تا باعث افزایش جریان خون به داخل آلت شود سپس با بستن یک بند محکم به دور ریشه آلت، نعوظ ایجاد شده حفظ می‌شود. روش دیگر این است که وسایل کاشتنی انعطاف‌پذیری را از طریق جراحی درون آلت قرار می‌دهند که نعوظ را امکان‌پذیر شود.